

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbelbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Nederlandene

§ 1. Bestemmelserne i protokol af 9. maj 2018 til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

PROTOKOL
til ændring af overenskomsten mellem
Kongeriget Danmark
og
Kongeriget Nederlandene
til undgåelse af dobbeltbeskatning
og forhindring af skatteunddragelse
for så vidt angår skatter på indkomst og formue

Regeringen i Kongeriget Danmark
og
Regeringen i Kongeriget Nederlandene,

som ønsker at ændre overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue, underskrevet i København den 1. juli 1996 (herefter omtalt som ”overenskomsten”),

er enige om følgende:

Artikel I

Titlen og præambelen til overenskomsten erstattes af følgende titel og præambel:

”OVERENSKOMST MELLE KONGERIGET DANMARK OG KONGERIGET NEDERLANDENE TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMST-SKATTER OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE OG OMGÅELSE

Kongeriget Danmark

og

Kongeriget Nederlandene,

der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,

der har til hensigt at indgå en overenskomst til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i andre jurisdiktioner),

er blevet enige om følgende:”.

Artikel II

Artikel 2, stk. 3, i overenskomsten erstattes af følgende:

”3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er:

a) I Danmark:

(i) Indkomstskatten til staten;

- (ii) den kommunale indkomstskat; (herefter omtalt som "dansk skat");
- b) I Nederlandene:
 - (i) Indkomstskatten (de inkomstenbelasting);
 - (ii) lønskatten (de loonbelasting);
 - (iii) selskabsskatten (de vennootschapsbelasting) herunder statens andel i nettofortjenesten ved udnyttelsen af naturforekomster, der er pålagt i henhold til loven om minedrift (de Mijnbouwwet);
 - (iv) udbytteskat (de dividendbelasting); (herefter omtalt som "nederlandsk skat"). "

Artikel III

1. Ordene "og på formue", "eller af formue", "på hele formuen," "eller formue, der befinder sig der" og "eller på formue" ophæves i alle bestemmelser gennem hele overenskomsten, undtagen i artikel 33 i overenskomsten.
2. Kapitel IV i overenskomsten ophæves i overenskomsten.
3. I artikel 23 i overenskomsten ophæves ordene "eller ejer formuebestanddele", "eller formue", "eller ejer formue", "eller formueskat", "eller formuen", "eller formue ejet i" og "henholdsvis".
4. I artikel 23, stk. 2, i overenskomsten erstattes ordene ", artikel 21, stk. 2, og artikel 22, stk. 1 og 2" af "og artikel 21, stk. 2".
5. Artikel 23, stk. 5, litra a i overenskomsten erstattes af følgende:
 - "a) Hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Nederlandene, skal Danmark, såfremt bestemmelserne i litra c) ikke medfører andet, indrømme et fradrag i denne persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Nederlandene. "
6. Artikel 23, stk. 5, litra f i overenskomsten ophæves.
7. I artikel 25, stk. 3 i overenskomsten ophæves ordene "Tilsvarende skal enhver gæld, som et foretagende i en af staterne har til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden havde været pådraget over for en person, der var hjemmehørende i den førstnævnte stat".
8. I artikel 30, stk. 3, litra b, ophæves ordene "eller formue".
9. Artikel I i protokollen til overenskomsten ophæves.
10. Titlen på artikel III i protokollen til overenskomsten "Ad artikel 5, 6, 13 eller 22" er erstattes af "Ad artikel 5, 6 eller 13".
11. Artikel XI, stk. 1 (Ad artikel 23) i protokollen til overenskomsten ophæves og tallet "2." før resten af artikel XI ophæves også.

Artikel IV

Artikel 18 i overenskomsten erstattes af følgende:

”Artikel 18

Pensioner, annuiteter og sociale sikringsydelser

1. Såfremt bestemmelserne i artikel 19, stk. 2, ikke medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, såvel som annuiteter, der hidrører fra en stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, beskattes i den førstnævnte stat.
2. Pensioner og andre ydelser, som udbetales i medfør af bestemmelserne i den sociale sikringslovgivning i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i den førstnævnte stat.
3. En pension, andre lignende vederlag eller en annuitet anses for at hidrøre fra en stat for så vidt som bidragene eller betalingerne forbundet med pensionen eller andre lignende vederlag eller annuiteten, eller ydelserne modtaget fra pensionen eller andre lignende vederlag eller annuiteten, medførte en skattelettelse i denne stat.
4. Udtrykket ”annuitet” betyder:
 - a) I tilfælde af en annuitet, der hidrører fra Nederlandene, en annuitet som nævnt i den nederlandske indkomstskattelov 2001 (”Wet inkomstenbelasting 2001”), eller enhver efterfølgende identisk eller i det væsentlige tilsvarende lov eller forskrift, der erstatter denne lov, hvis fordele er en del af den skattepligtige indkomst fra beskæftigelse og boliger (”belastbaar inkomen uit werk en woning”);
 - b) I tilfælde af en annuitet, der hidrører fra Danmark, en fastsat sum, der er periodisk betalbar til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som lader sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi.
5. Ved anvendelse af denne artikel anses bidrag og betalinger for at for at have medført en skattelettelse, hvor:
 - a) Bidrag betalt til et pensionskasse, livforsikringsselskab eller andet lignende institut blev fradraget i den berettigedes skattepligtige indkomst; eller
 - b) Bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede.
6. Bestemmelserne i denne artikel finder også anvendelse på tilfælde, hvor der foretages en engangsudbetaling i stedet for en pension eller et andet lignende vederlag eller en annuitet før rettidig udbetaling af pensionen, andre lignende vederlag eller annuiteten. ”.

Artikel V

Artikel 23 i overenskomsten ændres som følgende:

1. I stk. 2 erstattes ordene ”artikel 18, stk. 3” med ”artikel 18, stk. 1 og 2”.
2. I stk. 3 erstattes ordene ”artikel 18, stk. 2” med ”artikel 18, stk. 6”.
3. Den følgende sætning tilføjes til stk. 3 efter den anden sætning:

”Dette stykke skal ikke begrænse godtgørelsen nu eller herefter efter bestemmelserne i nederlandsk lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning, men angår kun beregningen af nedsættelsen af den nederlandske skat med hensyn til sammenlægning af indkomst fra mere end en stat og fremførslen af den skat, der er betalt i Danmark på de nævnte indkomster til efterfølgende år. ”.

Artikel VI

Følgende nye artikel indsættes efter artikel 23 i overenskomsten:

”Artikel 23 a

Berettigelse til fordele

Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst indrømmes der ikke fordele efter denne overenskomst for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med ethvert arrangement eller enhver transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne overenskomst. ”.

Artikel VII

Artikel 26, stk. 1 i overenskomsten erstattes af følgende:

”1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for denne person medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan denne person, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed en af de kontraherende stater. Sagen skal indbringes inden tre år fra første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser. ”.

Artikel VIII

Artikel 27 i overenskomsten erstattes af følgende:

”Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. Staternes kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2. Staternes kompetente myndigheder kan ved indgåelse af gensidige aftaler fastlægge anvendelsesmåden for denne artikel.

2. Enhver oplysning, som en stat har modtaget i medfør af stk. 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelser af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stk. 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, kan uanset det foregående anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge stater, og den kompetente myndighed i den stat, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til sådant brug.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn.

4. Hvis en stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden stat iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i denne artikels stk. 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes sådan, at de gør det muligt for en stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stk. 3 fortolkes sådan, at de gør det muligt for en stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person. ”.

Artikel IX

Artikel 28 i overenskomsten erstattes af følgende:

”Artikel 28

Bistand ved inddrivelse af skatter

1. Staterne yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. Staternes kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.

2. Udtrykket ”skattekrav” betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af staterne eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som staterne er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb.

3. Når en stats skattekrav kan inddrives efter denne stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne stat anerkendes af den anden stats kompetente myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden stat efter de bestemmelser, der efter denne anden stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav.

4. Når en stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik

på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.

5. Et skattekrav, som er anerkendt af en stat efter stk. 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4 ikke i denne stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af en stat efter stk. 3 og 4, ikke i denne stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden stats lovgivning.

6. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en stats skattekrav, eller med hensyn til beløbs størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden stat.

7. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en stat efter stk. 3 eller 4, og før den anden stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte stat, ophører med at være

- a) for så vidt angår en anmodning efter stk. 3, et skattekrav i den førstnævnte stat, som kan inddrives efter denne stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
- b) for så vidt angår en anmodning efter stk. 4, et skattekrav i den førstnævnte stat, hvor denne stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden stat herom, og efter den anden stats valg skal den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

8. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes sådan, at der pålægges en stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser,
- c) at yde bistand, hvis den anden stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis,
- d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden stat vil opnå. ”.

Artikel X

Artikel 29 i overenskomsten ophæves.

Artikel XI

I artikel 32, stk. 1, i overenskomsten erstattes ordene ”enten det ene eller for begge de to lande De nederlandske Antiller og Aruba” med “Aruba, Curaçao, Sint Maarten eller den Caribiske del af Nederlandene (the islands of Bonaire, Sint Eustatius and Saba)”.

Artikel XII

Titlen på protokollen til overenskomsten erstattes af følgende titel til protokollen til overenskomsten:

”Angående overenskomsten indgået mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse og omgåelse, er undertegnede enedes om, at følgende bestemmelser skal udgøre en integreret del af overenskomsten.”.

Artikel XIII

Artikel X i protokollen til overenskomsten ophæves.

Artikel XIV

Følgende nye artikel XIII indsættes i protokollen til overenskomsten:

”XIII. Ad artikel 27 og 28

Bestemmelserne i artikel 27 og 28 finder tilsvarende anvendelse på indkomstrelaterede reguleringer.”.

Artikel XV

For så vidt angår en fysisk person, som før datoen for underskrivelse af denne ændringsprotokol var hjemmehørende i en af staterne og modtog pension eller andre lignende vederlag eller en annuitet hidrørende fra den anden stat, og som efter denne dato fortsætter med at modtage en sådan pension, andre lignende vederlag eller annuiteter, og som fortsat er hjemmehørende i denne stat, forbliver bestemmelserne i artikel 18 i overenskomsten, som de stod før ikrafttrædelsen af denne ændringsprotokol, fortsat gældende med hensyn til en sådan pension, andre lignende vederlag eller annuiteter.

Artikel XVI

Denne ændringsprotokol træder i kraft på den sidste dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken den sidste af de underretninger er modtaget, i hvilken de respektive stater har givet hinanden skriftlig underretning om, at de nødvendige forfatningsmæssige formaliteter er afsluttet, og dens bestemmelser skal have virkning for skatteår og –perioder, der begynder, og skattepligtige begivenheder, der forekommer, på eller efter den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket protokollen er trådt i kraft.

TIL BEKRÆFTELSE heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i København den 9. maj 2018, i to eksemplarer på engelsk.

For Kongeriget Danmark

Karsten Lauritzen

For Kongeriget Nederlandene

Hendrik Willem Swarttouw

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold*
3. *Protokollen og dens betydning for intern dansk skatteret*
 - 3.1. *Protokollens artikel I*
 - 3.2. *Protokollens artikel II*
 - 3.3. *Protokollens artikel III*
 - 3.4. *Protokollens artikel IV*
 - 3.5. *Protokollens artikel V*
 - 3.6. *Protokollens artikel VI*
 - 3.7. *Protokollens artikel VII*
 - 3.8. *Protokollens artikel VIII*
 - 3.9. *Protokollens artikel IX*
 - 3.10. *Protokollens artikel X*
 - 3.11. *Protokollens artikel XI*
 - 3.12. *Protokollens artikel XII*
 - 3.13. *Protokollens artikel XIII*
 - 3.14. *Protokollens artikel XIV*
 - 3.15. *Protokollens artikel XV*
 - 3.16. *Protokollens artikel XVI*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dobbeltbeskatningsoverenskomster bidrager til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over virksomheders skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for begge parter. Derudover styrker dobbeltbeskatningsoverenskomster samarbejdet mellem landenes skattemyndigheder, hvilket bl.a. bidrager til bekæmpelse af international skatteunddragelse.

Regeringen ønsker derfor at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af eksisterende overenskomster, således at de er opdateret med seneste internationale standarder samt giver gode vilkår for danske virksomheder, borgere og skattemyndighedernes opgaveudførelse.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene og samhandlen. Desuden danner overens-

komsten grundlag for administrativt samarbejde mellem de to landes skattemyndigheder.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst forbedrer de skattemæssige betingelser for aftalelandenes selskaber og personer ved grænseoverskridende investering, etablering eller arbejde – både som følge af, at eventuel dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Endelig indeholder en dobbeltbeskatningsoverenskomst elementer, som bl.a. styrker myndighedssamarbejdet mellem landenes skattemyndigheder samt bekæmpelsen af international skatteunddragelse m.v.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændringer, som er aftalt mellem den danske og den nederlandske regering i form af en protokol til ændring af den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst af 1. juli 1996, når protokollens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke i medfør af grundlovens § 19 til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder protokollen.

Når både den danske og den nederlandske regering har tiltrådt protokollen og givet hinanden skriftlig underretning herom, træder protokollen i kraft på den sidste dag i den må-

ned, der følger efter den måned, i hvilken den sidste underretning er modtaget.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to eller i sjældnere tilfælde flere lande har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge lande beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre lande, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Nederlandene har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i dette land, og om begrænset skattepligt for personer og selskaber i andre lande, som modtager indkomst fra kilder i Nederlandene.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Nederlandene, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, hvis de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Nederlandene i overensstemmelse med nederlandske skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to lande, vil begge lande kunne beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Nederlandene skal hindre denne dobbeltbeskatning, og dette formål kan kun opnås ved, at det ene eller det andet land – eller dem begge – nedsætter den beskatning, som skal ske efter deres interne skattelovgivning, hvis der ikke er en overenskomst.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Nederlandene indeholder en række regler (artikel 6-21) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Nederlandene kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land (bopælsstaten), modtager fra det andet land (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i det andet land. Den dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører hermed, at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Nederlandene modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for nederlandsk beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Nederlandene.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land, af indkomst fra det andet land, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for ophævelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. En dobbeltbeskatningsoverenskomst kan medføre, at Danmark har mulighed for at beskatte en given indkomst. Hvis Danmark faktisk skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Nederlandene, skal der ikke alene være hjemmel til dette i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Der skal også være hjemmel til det i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der således kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der også er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Ud over bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to lande skal ophæve dobbeltbeskatning (artikel 23). Den såkaldte metodebestemmelse angiver, hvordan et land skal ophæve dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land (bopælsstaten), modtager indkomst fra det andet land (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomstens øvrige bestemmelser ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst.

Metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning er for Danmarks vedkommende som hovedregel credit-metoden. Denne metode indebærer for en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, og som har indkomst fra det andet land, at hvis det andet land efter overenskomsten kan beskatte denne indkomst, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i udlandet. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme metode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har endvidere en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 26). For det første angår bestemmelsen konkrete til-

fælde, hvor en person eller et selskab mener, at den pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to landes skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Dernæst har overenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 27). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de nederlandske skattemyndigheder til brug for nederlandsk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler.

Tilsvarende skal skattemyndighederne i Nederlandene sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at nederlandske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder i forlængelse heraf bestemmelser om, at de to lande skal bistå hinanden ved inddrivelse af skattekrav (artikel 28).

Endelig indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 25), bestemmelser om diplomater (artikel 31), bestemmelser om territorial udvidelse (artikel 32), bestemmelser om ikrafttræden (artikel 33) og bestemmelser om opsigelse af overenskomsten (artikel 34).

Den dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst er i vidt omfang udarbejdet på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modeloverenskomsten ligger også til grund for det forhandlingsoplæg, som fra dansk side anvendes ved forhandlinger om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modeloverenskomsten opdateres/ændres med mellemrum. Den seneste udgave af modeloverenskomsten blev publiceret i december 2017.

OECD-modeloverenskomsten er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modeloverenskomsten har tilknyttet fyldige kommentarer, som angiver fortolkningen af modeloverenskomstens artikler. Modeloverenskomsten er som nævnt kun en anbefaling og er derfor ikke bindende. To lande kan således gennemføre de bestemmelser, som de måtte blive enige om, uanset OECD-modeloverenskomstens indhold. I praksis ses der da også mange afvigelser fra OECD-modeloverenskomsten i de overenskomster, som de forskellige lande har indgået.

Den gældende dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst blev undertegnet den 1. juli 1996. Overenskomsten trådte i kraft den 6. marts 1998 med virkning fra og med kalenderåret 1999. Folketingets samtykke til dansk tiltrædelse blev givet ved lov nr. 1100 af 29. december 1997,

jf. lovforslag L 82, 1997-98. Overenskomsten er offentliggjort som BKI nr. 4 af 22. april 1998.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er som ovenfor nævnt en fravigelse fra den interne danske skatteret, idet dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de interne danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Nederlandene. Et tilsvarende forhold gør sig gældende for Nederlandene.

For Danmark som kildestat kan der være tale om, at Danmark indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i Nederlandene. Til gengæld beskattes indkomsten i Nederlandene efter nederlandske regler. Et praktisk eksempel kunne være beskatningen af royalty-betalinger. Her er den interne danske skattesats 22 pct., mens det i dobbeltbeskatningsoverenskomsten er aftalt, at Danmark frafalder sin begrænsede skattepligt på royalty-betalinger, der kun kan beskattes i bopælsstaten.

For Danmark som bopælsstat kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte indkomst, der hidrører fra Nederlandene, ligesom Danmark skal anvende den metode til ophævelse af dobbeltbeskatning, som er indeholdt i overenskomsten.

I praksis er der dog kun i meget begrænset omfang tale om, at Danmark som bopælsstat frafalder sin beskatning af udenlandsk indkomst, i og med at Danmark generelt anvender credit-metoden ved ophævelse af dobbeltbeskatning. Credit-metoden sikrer, at indkomst samlet set beskattes på niveauet i det af de to lande, der er "dyrest". Den anden metode er eksemptionsmetoden. Efter denne metode beskattes indkomsten alene i kildestat, dvs. at bopælsstaten altid skal frafalde sin beskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder dog i overensstemmelse med OECD-modeloverenskomsten en bestemmelse om, at studerende under visse betingelser ikke beskattes i studielandet af uddannelsesstøtte m.v., som modtages fra kilder i andre lande, også selv om den gæstestuderende får bopæl og bliver hjemmehørende i studielandet under sit ophold (artikel 20). Der er ligeledes regler om, at personer udsendt af offentlige myndigheder til tjeneste i det andet land under visse betingelser kun kan beskattes i det land, hvorfra de er udsendt, også selv om de bliver hjemmehørende i opholdslandet (artikel 19).

Da dobbeltbeskatningsoverenskomsterne som nævnt fraviger den interne danske skatteret, gennemføres de i Danmark ved lovgivning i hvert enkelt tilfælde. Indtil 1994 eksisterede der dog en lov, der bemyndigede regeringen til at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. lov nr. 74 af 31. marts 1953. Loven blev som nævnt ophævet i 1994, jf. lov nr. 945 af 23. november 1994 (lovforslag L 3, 1994-95). Der findes stadig dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået med hjemmel i bemyndigelsesloven.

3. Protokollen og dens betydning for intern dansk skatteret

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye protokol mellem Danmark og Nederlandene skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Protokollen er optaget som bilag 1, og protokollens enkelte artikler gennemgås kort nedenfor. Protokollens artikler er også gennemgået under de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1.

Vedtagelse af lovforslaget er en forudsætning for, at regeringen kan tiltræde protokollen. Betingelserne for protokollens ikrafttræden er opfyldt, når begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. protokollens artikel XVI.

De ændringer, der er indeholdt i protokollen, kan opdeles i tre grupper: For det første indeholder protokollen de ændringer, som er nødvendige for at bringe den dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med de minimumstandarde, der er indeholdt i det såkaldte BEPS-projekt, jf. nedenfor. Dernæst indeholder protokollen en række bestemmelser, som har til formål at opdatere overenskomsten bl.a. i forhold til ændringerne i OECD-modeloverenskomsten siden 1996. Endelig indeholder protokollen en ændring af de to landes ret til at beskatte pensionsudbetalinger.

BEPS ("Base Erosion and Profit Shifting") er et projekt i OECD/G20-regi, som har til formål at bekæmpe skatteudhuling og overskudsflytning. Et af de instrumenter, der vil kunne anvendes i denne forbindelse, er en multilateral konvention, hvorefter allerede eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster kan ændres *en bloc* med dette for øje, når der er enighed mellem de berørte lande herom.

Den multilaterale konvention indeholder bl.a. bestemmelser, som afspejler fire minimumstandarde, som de deltagende lande har forpligtet sig til at indarbejde i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster – såvel nye overenskomster som allerede eksisterende. Det er dog uden betydning for opfyldelsen af denne forpligtelse, om minimumstandarderne indarbejdes i allerede eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster ved anvendelse af den multilaterale konvention, eller om det sker på bilateral basis ved en ændringsprotokol. Det er aftalt med Nederlandene, at minimumstandarderne indarbejdes ved den ændringsprotokol, der her foreligger.

I det følgende gennemgås de ændringer af den dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst, der foreslås ved den protokol, der er omfattet af dette lovforslag.

3.1. Protokollens artikel I

Protokollens artikel I ændrer overenskomstens titel og præambel. Ændringen har ikke betydning for intern dansk skatteret, da titel og præambel ikke afskærer Danmark fra at foretage den beskatning, som dansk skattelovgivning foreskriver. Ændringerne kan dog være af betydning i den forstand, at de kan tjene som fortolkningsbidrag til overenskomstens anvendelse. Ændringerne af præambelen er en minimumsstandard i relation til BEPS.

3.2. Protokollens artikel II

Protokollens artikel II indeholder en opdatering af listen over indkomstskatte i Danmark og Nederlandene.

3.3. Protokollens artikel III

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst omfatter både indkomstskatte og formueskatte.

Ændringerne i protokollens artikel III medfører, at overenskomsten fremover kun omfatter indkomstskatte. Både Danmark og Nederlandene har afskaffet deres generelle formueskatte. Den danske ejendomsværdiskat anses dog for at være en formueskat i relation til de danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Ændringen vurderes ikke at få betydning for personer hjemmehørende i Danmark eller i Nederlandene, da personer hjemmehørende i Danmark vil kunne få lempelse for de nederlandske skatter, der svarer til ejendomsværdiskatten, i den danske skat efter danske regler, og da personer hjemmehørende i Nederlandene ikke er skattepligtige af fast ejendom beliggende i udlandet efter nederlandske regler.

3.4. Protokollens artikel IV

I protokollens artikel IV ændres dobbeltbeskatningsoverenskomstens pensionsbestemmelse. Ændringerne medfører, at pensioner med løbende udbetalinger (livrenter og lign.) og ratepensioner fremover kan beskattes i det land, der har givet fradrag eller bortseelsesret for pensionsindbetalingen. Bortseelsesret betyder, at kildestaten ikke har beskattet lønmodtageren af arbejdsgiverens indbetaling til ordningen. Efter gældende regler kan livrenter og ratepensioner kun beskattes i bopælslandet.

Protokollens artikel XV har en overgangsregel for pensionister, som før den 9. maj 2018 (underskrivelsesdagen) allerede var hjemmehørende i henholdsvis Danmark eller Nederlandene, og som før denne dato modtog pension fra det andet land og fortsætter med at modtage udbetalinger fra sådanne pensioner. Reglen medfører, at disse pensionister fortsat vil være omfattet af den hidtidige pensionsbestemmelse om bopælsbeskatning af ratepensioner, livrenter og lign., så længe de forbliver hjemmehørende i dette land.

Den nye pensionsbestemmelse ændrer ikke på beskatningen af sociale pensioner m.v. (f.eks. folkepension), der fortsat kan beskattes i kildelandet. Der ændres heller ikke på beskatningen af tjenestemandspensioner, der fortsat kun kan beskattes i kildelandet.

Det har gennem mange år været fast dansk forhandlingspolitik at kræve kildestatsbeskatning af pensioner. Begrundelsen er for sociale pensioners vedkommende, at sådanne pensioner er fastsat på et niveau, som kan rumme en almindelig dansk beskatning.

For private pensioners vedkommende er forklaringen, at når Danmark har givet fradrag eller bortseelsesret for pensionsindbetalingerne, bør Danmark også have ret til at beskatte pensionsudbetalingerne. Dette bør gælde, uanset om pensionisten bor i Danmark eller er flyttet til udlandet, ellers

forsvinder sammenhængen i det danske pensionsbeskatningssystem.

Fra nederlandsk side lægges tilsvarende vægt på kilde-landsbeskatning af pensioner ved forhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Danmark og Nederlandene er derfor enige i ønsket om at ændre den nuværende dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 18 om pensionsbeskatning, så udbetalinger fra ratepensioner, livrenter og lign. fremover kan beskattes i kildelandet, hvis dette land har givet fradrag eller bortseelsesret for indbetalingerne til ordningen. Bopælslandet kan også beskattes pensionsudbetalingen, men skal lempe for dobbeltbeskatning efter reglerne i overenskomstens artikel 23.

3.5. *Protokollens artikel V*

Protokollens artikel V indeholder konsekvensændringer som følge af den nye artikel 18 om pensioner. Herudover foretages der en ændring af den del af lempelsesbestemmelsen, der fastsætter, hvordan Nederlandene skal lempe for dobbeltbeskatning. Efter ønske fra Nederlandene og i overensstemmelse med deres forhandlingspolitik på dette punkt er der indsat en bestemmelse, der præciserer, at Nederlandene kan anvende deres interne regler for ophævelse af dobbeltbeskatning.

3.6. *Protokollens artikel VI*

Ved protokollens artikel VI indsættes en såkaldt PPT-bestemmelse (PPT = Principal Purpose Test). Ifølge bestemmelsen gives der ikke fordele efter overenskomsten for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med de arrangementer eller transaktioner, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Bestemmelsen er en minimumsstandard i relation til BEPS. En tilsvarende bestemmelse findes i dansk skatteret, jf. ligningslovens § 3, stk. 3.

3.7. *Protokollens artikel VII*

Den gældende artikel 26, stk. 1, i overenskomsten angiver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en fysisk eller juridisk person, som er hjemmehørende i et af de to lande, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. Efter bestemmelsen har den skattepligtige adgang til at præsentere sin sag i det land, hvor personen er hjemmehørende (bopælslandet).

Med ændringen i protokollens artikel VII foreslås det at sikre, at den skattepligtige også har adgang til at indbringe sin sag for kildelandet. Ændringen er en minimumsstandard i relation til BEPS.

3.8. *Protokollens artikel VIII*

I protokollens artikel VIII erstattes de gældende bestemmelser i artikel 27 om udveksling af oplysninger med nye bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i den seneste udgave af OECD-modeloverenskomsten.

Efter ønske fra Nederlandene indsættes herudover i artikel 27, stk. 1, en bestemmelse om, at de kompetente myndigheder kan indgå en aftale om, hvordan de rent praktisk udveksler de oplysninger, som følger af bestemmelsen. Med denne bestemmelse kan den Nederlandske regering tiltræde en sådan aftale, uden at aftalen først skal gennemføres ved lov. Bestemmelsen har ingen betydning for den danske tiltrædelsesprocedure for sådanne aftaler, da den danske regering allerede efter gældende regler kan tiltræde informationsudvekslingsaftaler uden at skulle indhente Folketingets samtykke hertil.

3.9. *Protokollens artikel IX*

I protokollens artikel IX erstattes de gældende bestemmelser i artikel 28 om bistand ved inddrivelse af skatter med nye bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i den seneste udgave af OECD-modeloverenskomsten.

3.10. *Protokollens artikel X*

I protokollens artikel X ophæves artikel 29 i den gældende overenskomst. Ophævelsen er en konsekvens af nyaffattelsen af artikel 27 (udveksling af oplysninger) og artikel 28 (bistand ved inddrivelse af skatter) i protokollens artikel VIII og IX, der medfører, at bestemmelserne i artikel 29 kommer til at stå direkte i artikel 27 og 28.

3.11. *Protokollens artikel XI*

I protokollens artikel XI ændres navnene på de caribiske dele af Nederlandene, som aftalen vil kunne udvides til at omfatte, hvis betingelserne herfor er opfyldt i bestemmelsen om territorial udvidelse (artikel 32).

3.12. *Protokollens artikel XII*

I protokollens artikel XII ændres titlen på protokollen fra 1996. Ændringen er en konsekvens af, at titlen på overenskomsten ændres i protokollens artikel I.

3.13. *Protokollens artikel XIII*

I protokollens artikel XIII ophæves en hensigtserklæring om at genforhandle pensionsbestemmelsen i overenskomstens artikel 18. Ændringen er en konsekvensændring af protokollens artikel IV, hvor artikel 18 nyaffattes.

3.14. *Protokollens artikel XIV*

Protokollens artikel XIV indeholder en bestemmelse om, at overenskomstens bestemmelser om udveksling af oplysninger (artikel 27) og om bistand med opkrævning af skatter (artikel 28) udvides til også at finde anvendelse på indkomstregulerede ydelser, f.eks. boligstøtte, der både i Nederlandene og Danmark afhænger af personens globale indkomst.

3.15. Protokollens artikel XV

Protokollens artikel XV indeholder en overgangsregel for pensionister, som før den 9. maj 2018 (underskrivelsesdagen) allerede var hjemmehørende i henholdsvis Danmark eller Nederlandene og før den 9. maj 2018 modtog pension fra det andet land og fortsætter med at modtage udbetalinger fra sådanne pensioner. Reglen medfører, at disse pensionister fortsat vil være omfattet af den hidtidige pensionsbestemmelse om bopælsbeskatning af ratepensioner, livrenter og lign., så længe de forbliver hjemmehørende i dette land.

Overgangsreglen svarer til de overgangsregler, der normalt indføres, når beskatningsretten til pensionsudbetalinger ændres i danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

3.16. Protokollens artikel XVI

Protokollens artikel XVI indeholder regler om ratifikation, ikrafttrædelse og virkningstidspunkt. Ifølge bestemmelsen træder protokollen i kraft den sidste dag i den måned, der følger efter den måned i hvilken den sidste underretning er modtaget. Bestemmelsen har virkning for skatteår og -perioder, der begynder, og skattepligtige begivenheder, der forekommer, på eller efter den 1. januar i det efterfølgende kalenderår.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ændringen af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Nederlandene vil have provenumæssige betydning for stat og kommuner på pensionsområdet. De øvrige ændringer skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Den nuværende overenskomst med Nederlandene medfører, at pensioner med løbende udbetalinger (livrenter og lign.) og ratepensioner kun kan beskattes i det land, hvor modtageren er bosat. Ændringerne medfører, at sådanne private pensioner fremover kan beskattes i det land, der har givet fradrag eller bortseelsesret for pensionsindbetalingen.

Lovforslaget har dog en overgangsregel for pensionister, som før den 9. maj 2018 allerede var hjemmehørende i henholdsvis Danmark eller Nederlandene, og som før denne dato modtog pension fra det andet land og fortsætter med at modtage udbetalinger fra sådanne pensioner. Reglen medfører, at disse pensionister fortsat vil være omfattet af bopælsbeskatning af private pensioner, så længe de forbliver hjemmehørende i dette land.

Der ændres ikke på beskatningen af sociale pensioner m.v. og tjenestemandspensioner, der fortsat kan beskattes i kildelandet.

Lovforslaget vil medføre, at personer, som i fremtiden flytter til Nederlandene eller begynder at modtage pensionsudbetalinger, skal betale dansk skat af danske private pensioner, såfremt der tidligere er givet fradrag ved den danske indkomstopgørelse for indbetalinger til ordningen, eller hvis der ikke er blevet betalt skat af arbejdsgiverens indbetalinger til ordningen (bortseelsesret).

Det anslås, at der i 2017 boede ca. 840 pensionister i Nederlandene, der samlet modtog ca. 30 mio. kr. i pension fra

Danmark. Heraf modtog ca. 600 pensionister udelukkende sociale pensioner mv., mens de resterende ca. 240 pensionister, ud over de sociale pensioner mv., også modtog ca. 6 mio. kr. i private pensioner fra Danmark.

Lovforslaget skønnes at medføre et beskedent varigt merprovenu i takt med at personer efter overenskomstændringen flytter til Nederlandene eller begynder at modtage private pensioner fra Danmark.

Omvendt vil lovforslaget også betyde, at den danske skat bliver nedsat med skat, der er betalt i Nederlandene, af pensionsudbetalinger fra nederlandske private pensioner til personer, som i fremtiden flytter til Danmark eller begynder at modtage pensionsudbetalinger fra nederlandske private pensioner. Det skønnes at medføre et begrænset varigt mindreprovenu.

Det anslås, at det nuværende antal af pensionister i Danmark som modtager pension fra Nederlandene er noget større end antallet af pensionister i Nederlandene som modtager pension fra Danmark. Til gengæld er den nederlandske beskatning (ekskl. sociale bidrag) af pensionsudbetalinger væsentligt lavere end den danske.

På kort sigt skønnes lovforslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser. I varig virkning skønnes lovforslaget med en vis usikkerhed at medføre et beskedent mindreprovenu.

Det skønnes, at lovforslaget vil medføre engangsudgifter for det offentlige på ca. 200.000 kr. til systemtilretning af bl.a. udlandsmodulerne i TastSelv.

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Gældende lov indeholder en omgængelsesklause i form af en såkaldt PPT-bestemmelse (Principal Purpose Test). Selv om dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder en PPT-bestemmelse, ændrer dette således ikke den gældende situation, uagtet at en PPT-bestemmelse indebærer, at der skal anlægges et skøn, og at den dermed kan besværliggøre automatisk sagsbehandling.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet protokol.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser på kort sigt. I varig virkning skønnes lovforslaget at medføre et beskedent mindre-provenu.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Engangsudgifter på ca. 200.000 kr. til systemtilretning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i protokol af 9. maj 2018 til ændring af overenskomsten af 1. juli 1996 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Protokollen er medtaget som bilag 1.

I det følgende gennemgås protokollens enkelte bestemmelser.

Protokollens *artikel I* ændrer overenskomstens titel og præambel. Den nye titel og præambel svarer til titel og præambel i den seneste udgave af OECD's modeloverenskomst.

Den nye præambel er desuden en af de fire BEPS-minimumstandarde, jf. punkt 3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, som de deltagende lande har forpligtet sig til at indarbejde i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster. Præambelen gør det tydeligt, at de to lande har til hensigt at opheve dobbeltbeskatning uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse. Det angives således eksplicit i præambelen, at formålet med overenskomsten ikke alene er at undgå dobbeltbeskatning, men også at undgå dobbelt ikke-beskatning. Den ændrede præambel kan få betydning i den forstand, at den kan tjene som fortolkningsbidrag til overenskomstens anvendelse.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 2 angiver overenskomstens anvendelsesområde, dvs. de skatter, som er omfattet af overenskomsten. Protokollens *artikel II* indeholder en opdatering af listen over indkomstskatter i Danmark og Nederlandene.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst omfatter både indkomstskatter og formueskatter.

Ændringerne i protokollens *artikel III* medfører, at overenskomsten fremover kun omfatter indkomstskatter. Ændringen er foranlediget af Nederlandene, der har afskaffet deres formueskatter. Danmark har ligesom Nederlandene ingen generel formueskat, men har ejendomsværdiskatten, der i relation til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har status af en formueskat.

Ifølge ejendomsværdiskattelovens § 12 kan personer, der er hjemmehørende i Danmark og har fast ejendom i Nederlandene, få lempelse i den danske ejendomsværdiskat for betalte nederlandske skatter, som beregnes ud fra værdien af den udenlandske ejendom. Personer, der er hjemmehørende i Nederlandene, er ikke skattepligtige af fast ejendom beliggende i udlandet efter nederlandske regler. Ændringen vurderes derfor hverken at få betydning for personer hjemmehørende i Danmark eller i Nederlandene.

Protokollens *artikel IV* ophæver de gældende pensionsbestemmelser i overenskomstens artikel 18 og erstatter den med nye bestemmelser.

Efter den gældende artikel 18 kan pensioner med løbende udbetalinger (ratepensioner og livrenter og lign.) kun be-

skattes i bopælslandet. Sociale pensioner og andre sociale ydelser (f.eks. folkepension) kan beskattes i kildelandet.

Den nye artikel 18 medfører i *stk. 1*, at pension og andre lignede vederlag, såvel som annuiteter, der hidrører fra et land og betales til en person, der er hjemmehørende i det andet land, kan beskattes i det førstnævnte land.

I *stk. 3* defineres, hvornår en pension, andre lignende vederlag eller en annuitet anses for at hidrøre fra et land. Efter bestemmelsen anses en pension m.v. for at hidrøre fra et land for så vidt som bidrag og lign. forbundet med pensionen m.v. medførte en skattelettelse i denne stat.

I *stk. 5* defineres, hvornår et bidrag m.v. anses for at have medført en skattelettelse. Efter bestemmelsen har bidrag m.v. medført en skattelettelse, hvor bidrag betalt til en pensionskasse, livsforsikringsselskab eller andet lignende institut blev fradraget ved opgørelsen af den berettigedes skattepligtige indkomst, eller hvor bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for den berettigede.

Stk. 1 medfører, sammenholdt med stk. 3 og 5, at Danmark kan beskatte en person, der er hjemmehørende i Nederlandene, af udbetalinger fra en pensionsordning, hvis der tidligere er givet fradrag ved dansk indkomstopgørelse for indbetalinger til ordningen, eller hvis der ikke er sket dansk beskatning af en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen (bortseelsesret). Ifølge overenskomstens artikel 23, stk. 2, der ændres ved protokollens artikel V, ophæver Nederlandene dobbeltbeskatningen af disse pensionsudbetalinger ved at give exemptionslempelse, dvs. at pensionsudbetalingerne reelt ikke beskattes i Nederlandene, men indgår i beregningen af progressionen af skatten på den skattepligtiges eventuelle øvrige indkomst.

For en person, der er hjemmehørende i Danmark, og som modtager pension m.v., der er givet fradrag eller bortseelsesret for i Nederlandene, medfører stk. 1 sammenholdt med stk. 3 og 5, at Nederlandene kan beskatte pensionsudbetalingerne. Ifølge overenskomstens artikel 23, stk. 5, litra a og b, giver Danmark creditlempelse for den skat, der er betalt i Nederlandene af pensionsudbetalingerne.

Det bemærkes, at der er en overgangsregel for personer, som før underskrivelsen af protokollen var hjemmehørende i enten Danmark eller Nederlandene, og som var begyndt at modtage pension og efterfølgende fortsætter med at modtage pension. Der henvises til gennemgangen af overgangsreglen nedenfor under artikel XV.

For så vidt angår baggrunden for ændringen henvises til punkt 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Stk. 2 svarer til den gældende stk. 3 og medfører, at pensioner og andre ydelser, som udbetales i medfør af bestemmelserne i den sociale sikringslovgivning i en af staterne til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i den førstnævnte stat.

For en person, der er hjemmehørende i Nederlandene, og som modtager pension og andre ydelser, som Danmark udbetaler efter den sociale sikringslovgivning, medfører stk. 2, at Danmark kan beskatte disse udbetalinger og ydelser. Det drejer sig bl.a. om dansk folkepension, dansk arbejdsløs-

hedsunderstøttelse, danske sygedagpenge, ydelser ved arbejdsskader og dansk efterløn. Ifølge overenskomstens artikel 23, stk. 2, ophæver Nederlandene dobbeltbeskatningen ved exemptionslempelse.

For en person, der er hjemmehørende i Danmark, og som modtager pensioner og andre ydelser fra Nederlandene efter deres sociale sikringslovgivning, medfører bestemmelsen, at Nederlandene kan beskatte udbetalingerne. Danmark giver ifølge overenskomstens artikel 23, stk. 5, litra a og b, creditlempelse for den nederlandske skat.

I *stk. 4* defineres udtrykket annuitet. Definitionen af annuiteter fra Danmark svarer til definition af annuiteter i den gældende stk. 4. I det danske forhandlingsudspil skelnes der ikke mellem annuiteter og pensioner. I stedet anvendes fællesbetegnelsen pension og andre lignende vederlag. I Nederlandene er det derimod generelt således, at annuiteter er oprettet i pengeinstitutter eller livsforsikringsselskaber, hvorimod pensioner er oprettet i pensionskasser. Der skelnes således fortsat mellem pensioner og annuiteter i artikel 18 for at undgå usikkerhed om kvalifikationen efter overenskomsten af annuiteter nævnt i den nederlandske indkomstskattelov fra 2001.

I *stk. 6* angives det, at bestemmelserne i artikel 18 også finder anvendelse på tilfælde, hvor der foretages en engangsudbetaling i stedet for en pension eller et andet lignende vederlag eller en annuitet før rettidig udbetaling af pensionen m.v. Bestemmelsen medfører, at kildelandet også i disse situationer kan beskatte udbetalingen. Dette var også konsekvensen for engangsudbetalinger efter den gældende stk. 2. Bestemmelsen er indsat på foranledning af Nederlandene. Det bemærkes i den forbindelse, at de danske afgifter af visse pensionsudbetalinger f.eks. 60 pct.-afgiften ved førtidig ophævelse og 40 pct. afgiften ved rettidig ophævelse af kapitalpensioner ikke er omfattet af de danske dobbeltbeskatningsoverenskomster. Danmark vil derfor kunne opkræve disse afgifter uafhængigt af, om der er indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med bopælslandet eller ikke.

I protokollens *artikel V* ændres henvisningerne i artikel 23, stk. 2 og 3, til de enkelte stykker i artikel 18 (pensionsbestemmelsen). Artikel 23, stk. 2 og 3, omhandler de nederlandske lempelsesbestemmelser. Ændringerne er en konsekvens af nyaffattelsen af artikel 18 i protokollens artikel IV.

Herudover indsættes der efter ønske fra Nederlandene og i overensstemmelse med deres forhandlingspolitik på dette punkt et nyt punktum i artikel 23, stk. 3, der som nævnt handler om, hvordan Nederlandene lempes for dobbeltbeskatning.

Efter den gældende artikel 23, stk. 3, skal Nederlandene give fradrag i den beregnede nederlandske skat af bestemte typer af indkomster, der kan beskattes i Danmark i det omfang disse indkomster er medregnet i det nederlandske beskatningsgrundlag. Fradragsbeløbet skal svare til den skat, der er betalt i Danmark af disse indkomster, men skal ikke overstige den nedsættelse, der ville være indrømmet, hvis de medregnede indkomster havde været de eneste indkomster, som var fritaget for nederlandsk skat i henhold til bestem-

melserne om undgåelse af dobbeltbeskatning i den nederlandske lovgivning.

Efter protokollens artikel V skal der indsættes et nyt punktum i artikel 23, stk. 3, der præciserer, at bestemmelsen ikke skal begrænse godtgørelsen efter bestemmelserne i nederlandske lovgivning til undgåelse af dobbeltbeskatning, men kun angår beregningen af nedsættelsen af den nederlandske skat med hensyn til sammenlægning af indkomst fra mere end en stat og fremførslen af den skat, der er betalt i Danmark på de nævnte indkomster, til efterfølgende år. Med præciseringen tydeliggøres det, at Nederlandene kan anvende deres interne regler for ophævelse af dobbeltbeskatning.

Ved protokollens *artikel VI* indsættes en såkaldt PPT-bestemmelse (PPT = Principal Purpose Test). Ifølge bestemmelsen gives der ikke fordele efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten for få vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med de arrangementer eller transaktioner, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Bestemmelsen er en minimumsstandard i relation til BEPS. En tilsvarende bestemmelse findes i dansk skatteret, jf. ligningslovens § 3, stk. 3. Bestemmelsen har derfor ikke nogen betydning for den danske fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Bestemmelsen kan dog få betydning for den nederlandske fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvis der ikke er en tilsvarende bestemmelse i den nederlandske skattelovgivning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 26, stk. 1, angiver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i et af de to lande, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. Efter den gældende bestemmelse kan personen kun indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det land, hvor personen er hjemmehørende.

Med ændringen i protokollens *artikel VII* vil personen fremover kunne indbringe sagen for den kompetente myndighed i et af de to lande, dvs. enten det land, hvor personen er hjemmehørende (bopælslandet), eller kildelandet. Sagen skal ligesom efter gældende regler indbringes inden 3 år fra første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser. Muligheden for at kunne indbringe en sag for myndighederne i det andet land (kildelandet) er en minimumsstandard i relation til BEPS.

I protokollens *artikel VIII* ophæves de gældende bestemmelser om udveksling af oplysninger i artikel 27 og erstattes af nye bestemmelser svarende til bestemmelserne om udveksling af oplysninger i den seneste udgave af OECD's modeloverenskomst.

Artikel 27 om udveksling af oplysninger pålægger i *stk. 1* generelt de to landes kompetente myndigheder at udveksle

oplysninger, som kan forudses at være relevante for, at overenskomstens bestemmelser eller de to landes interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Den interne danske hjemmel til at udveksle oplysninger efter denne bestemmelse findes i skattekontrollovens § 8 Y.

Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålægges af de to lande eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Betegnelsen "skatter af enhver art" omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Nederlandene. De to lande kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Efter stk. 1, sidste punktum, kan de kompetente myndigheder indgå en aftale om, hvordan de rent praktisk udveksler de oplysninger, der følger af bestemmelsen. Denne bestemmelse er ikke indeholdt i bestemmelsen om udveksling af oplysninger i OECD's modeloverenskomst. Bestemmelsen gør det muligt for den nederlandske regering at indgå en sådan aftale uden, at aftalen skal gennemføres ved lov. Den danske regering kan allerede efter gældende regler tiltræde sådanne aftaler uden, at de skal gennemføres ved lov. Denne del af bestemmelsen får derfor ikke nogen betydning for den danske tiltrædelsesprocedure.

Ifølge *stk. 2* skal et land behandle oplysninger, som det har modtaget fra det andet land, som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt efter landets interne lovgivning. Oplysningerne må kun meddeles til personer m.v., der er beskæftiget med ligning af de skatter, der er omhandlet i artikel 27, og må kun bruges til sådanne formål, medmindre anden anvendelse er mulig efter lovgivningen i begge lande, og den kompetente myndighed i det land, der meddeler oplysningerne, giver tilladelse til det.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. I kommentarerne til OECD-modeloverenskomstens artikel om udveksling af oplysninger omtales specifikt 3 måder, det kan ske på. For det første kan oplysninger udveksles efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Nederlandene i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i det andet land er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i det andet land om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag.

Myndighederne i det andet land har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i det andet land. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i det anmodende land selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Nederlandene

kommer i besiddelse af oplysninger, som man skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i det andet land, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i det andet land, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i et af de to lande automatisk – det vil sige systematisk og med faste mellemrum – sender oplysninger til det andet lands myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i det andet land.

Artikel 27 giver også mulighed for, at repræsentanter fra de nederlandske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved nederlandske myndigheders undersøgelse i Nederlandene.

De to lande kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artikel 27 regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to landes skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrøner m.v.

Ifølge *stk. 3* har landene dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med deres lovgivning og forvaltningspraksis eller give oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser.

Ifølge *stk. 4* skal et land iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om det ikke har behov for oplysningerne til egne skatteformål. Forpligtelsen er underlagt begrænsningerne i *stk. 3*, men i intet tilfælde kan begrænsningerne fortolkes sådan, at det er muligt at afslå at meddele oplysninger, blot fordi landet ikke selv har nogen interesse i oplysningerne.

Ifølge *stk. 5* omfatter informationsudvekslingen også såkaldte bankoplysninger. Der er således pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker, andre finansielle institutter, repræsentanter eller personer, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Med ændringerne bringes artikel 27 om udveksling af oplysninger i overensstemmelse med de seneste internationale standarder. I forhold til den gældende artikel 27 præciseres det således, at et land ikke kan afvise at indhente og videregive oplysninger til det andet land med den begrundelse, at det pågældende land ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning, eller at der er tale om bankoplysninger.

Dette følger imidlertid allerede af EU's bistandsdirektiv, som både Danmark og Nederlandene er omfattet af.

I protokollens *artikel IX* ophæves de gældende bestemmelser om bistand ved inddrivelse af skatter i artikel 28 og erstattes af nye bestemmelser svarende til bestemmelserne om bistand ved inddrivelse af skatter i den seneste udgave af OECD's modeloverenskomst. Den interne danske hjemmel til at yde en sådan bistand findes i § 1, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

I *stk. 1* pålægges de to lande at yde hinanden bistand ved sikring og inddrivelse af skattekrav. Det er ikke nogen betingelse, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Nederlandene, eller at kravet vedrører skatter er omfattet af overenskomsten.

Ifølge *stk. 2* omfatter artikel 28 alle former for skatter. Udtrykket omfatter også renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb. Bistanden er derfor ikke begrænset til de skatter, som er omfattet af overenskomsten.

Stk. 3 fastsætter de betingelser, der skal være opfyldt, for at en anmodning om bistand med inddrivelse kan fremsættes og den måde, hvorpå det land, der anmodes om bistand, skal inddrive kravet. Ifølge bestemmelsen skal inddrivelse af et lands skattekrav ske, når kravet kan inddrives efter lovgivningen i det land, som rejser kravet, og når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod inddrivelsen. Inddrivelse skal ske efter lovgivningen i det land, der modtager anmodningen om bistand, som om skattekravet var dette lands eget skattekrav.

Ifølge *stk. 4* skal sikring af et lands skattekrav ske, når dette er muligt efter lovgivningen i det land, der ønsker kravet sikret, uanset om skattekravet på dette tidspunkt kan inddrives eller ej, og uanset om skyldneren kan gøre indsigelser mod en inddrivelse. Foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet skal iværksættes efter reglerne i det land, der modtager anmodningen om bistand, som om skattekravet var dette lands eget skattekrav. Bestemmelsen har til formål at beskytte et lands inddrivelsesrettigheder ved at give dette land mulighed for at anmode det andet land om at træffe foranstaltninger til sikring af kravet, selv om det endnu ikke kan anmode om bistand med inddrivelse, f.eks. fordi skattekravet endnu ikke er eksegibelt, eller fordi skyldneren stadig har ret til at gøre indsigelse mod inddrivelsen. Et eksempel for foranstaltninger, som stykket finder anvendelse på er beslaglæggelse af eller indefrysning af aktiver, før den endelige afgørelse for at sikre, at disse aktiver stadig vil forefindes, når inddrivelse efterfølgende kan ske.

Ifølge *stk. 5* gælder reglerne for tidsfrister for ikke-betalte skatter i det land, der modtager anmodningen om bistand, ikke, uanset at det i *stk. 3* og *4* fremgår, at inddrivelse og sikring af skattekrav skal ske efter lovgivningen i det land, der modtager anmodningen om bistand. Herudover følger det af *stk. 5*, at regler i såvel det land, der anmoder om bistand, som det land, der modtager anmodningen, der giver deres egne skattekrav fortrinsret frem for krav fra andre kre-

ditorer, ikke finder anvendelse. Generelle regler om tidsfrister og fortrinsrettigheder finder fortsat anvendelse.

Ifølge *stk. 6* kan eksistensen, gyldigheden eller størrelsen af et lands krav ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i det land, der modtager anmodningen om bistand.

Stk. 7 vedrører tidspunktet efter anmodningen om bistand og for inddrivelse og overførsel til det land, der har anmodet om bistand. Ifølge denne bestemmelse skal det land, der har anmodet om bistand til inddrivelse af et krav, straks underrette den kompetente myndighed i det andet land, hvis kravet i det land, der har anmodet om bistand, ophører med at være et krav, som kan inddrives efter dette lands lovgivning, og skyldneren på dette tidspunkt efter lovgivningen i dette land ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen. Tilsvarende gælder, hvis et skattekrav ophører med at være et krav, hvor det land, der har anmodet om bistand til sikring af inddrivelse af skattekravet, efter sin lovning kan iværksætte foranstaltninger til sikring af inddrivelsen af kravet. Det land, der har anmodet om bistand, skal efter det andet lands valg enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

Ifølge *stk. 8* har ingen af de to lande pligt til at udføre forvaltningsakter i strid med dets lovgivning og forvaltningspraksis eller almene interesser. Artikel 28 indeholder heller ikke nogen pligt til at yde bistand, hvis det andet land ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse eller sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter dette lands lovgivning eller praksis. Der er endvidere ingen pligt til at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for det land, der anmodes om bistand, klart ikke står mål med de fordele, som det andet land vil opnå.

Ændringerne i den nye artikel 28 bringer bestemmelsen i overensstemmelse med de seneste internationale standarder.

Protokollens *artikel X* ophæver artikel 29 i overenskomsten. Artikel 29 indeholder begrænsninger af de gældende artikler 27 (udveksling af oplysninger) og 28 (bistand ved inddrivelse af skatter). Med opdateringen af artikel 27 og 28 i protokollens artikel VIII og IX kommer begrænsningerne i den gældende artikel 29 til at indgå i de pågældende artikler. Der henvises til den nye artikel 27, stk. 3, og den nye artikel 28, stk. 8, litra a, i protokollen.

I protokollens *artikel XI* ændres navnene på de caribiske dele af Nederlandene, som aftalen vil kunne udvides til at omfatte, hvis betingelserne herfor er opfyldt i artikel 32 om territorial udvidelse. Ændringen er en konsekvens af, at de Nederlandske Antiller i 2010 ophørte med at eksistere som en administrativ enhed. Øerne fik fra den dato ny status inden for Nederlandene og nævnes herefter ved deres navne: Bonaire, Sint Eustatius, Saba, Curaçao og Sint Maarten.

I protokollens *artikel XII* ændres titlen på protokollen fra 1996, der blev undertegnet i forbindelse med undertegnelsen af den dansk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst den 1. juli 1996. Ændringen er en konsekvens af, at titlen på overenskomsten ændres i protokollens artikel I.

Protokollens *artikel XIII* ophæver artikel X i protokollen fra 1996 til overenskomsten. Artikel X indeholder en hen-

sigtserklæring om, at Nederlandene og Danmark skal indlede drøftelser for at overveje, om en ændring af artikel 18 (pensionsbestemmelsen) er nødvendig under hensyn til udviklingen i EF eller OECD med hensyn til spørgsmålet om det stadig er hensigtsmæssigt at bevare bopælsstatens eksklusive beskatningsret for så vidt angår pensioner m.v.

Ophævelsen af bestemmelsen er en konsekvens af den nye pensionsbestemmelse i protokollens artikel IV. Der henvises til gennemgangen ovenfor af protokollens artikel IV.

Protokollens *artikel XIV* indeholder en bestemmelse om, at dobbeltbeskatningsoverenskomstens bestemmelser om udveksling af oplysninger (artikel 27) og om bistand med opkrævning af skatter (artikel 28) udvides til også at finde anvendelse på indkomstregulerede ydelser, f.eks. boligstøtte, der både i Nederlandene og Danmark afhænger af personens globale indkomst.

Bestemmelsen, der blev en del af protokollen på foranledning fra Nederlandene, finder bl.a. anvendelse, hvis Nederlandene har behov for oplysninger om en persons globale indkomst, hvor personen er flyttet til Danmark og stadig modtager indkomstregulerede ydelser fra Nederlandene. Bestemmelsen finder bl.a. også anvendelse, hvis Nederlandene har behov for bistand med inddrivelse af for store udbetalte indkomstregulerede ydelser, hvor personen har opgivet en forkert globalindkomst og derefter er flyttet til Danmark. Bestemmelsen er gensidig og finder således tilsvarende anvendelse på danske indkomstregulerede ydelser.

Der henvises til gennemgangen ovenfor af protokollens artikel VIII for så vidt angår udveksling af oplysninger i artikel 27 og protokollens artikel IX for så vidt angår bistand ved inddrivelse af skatter i artikel 28.

Protokollens *artikel XV* indeholder en overgangsregel for pensionister, som før den 9. maj 2018 (underskrivelsesdagen) allerede var hjemmehørende i henholdsvis Danmark eller Nederlandene og før den 9. maj 2018 modtog pension fra det andet land og fortsætter med at modtage udbetalinger fra sådanne pensioner. Reglen medfører, at disse pensionister fortsat vil være omfattet af den hidtidige pensionsbestemmelse om bopælsbeskatning af ratepensioner, livrenter og lign., så længe de forbliver hjemmehørende i dette land.

Ændringen af pensionsbestemmelsen (artikel 18) i protokollens artikel IV, der medfører, at pensionsudbetalinger fra pensioner med løbende udbetalinger (livrenter og lign.) og ratepensioner også kan beskattes i kildelandet, gælder således ikke for de pensionister, der opfylder betingelserne i protokollens artikel XV.

Der henvises til gennemgangen ovenfor af protokollens artikel IV for så vidt angår pensionsbestemmelsen i artikel 18.

Protokollens *artikel XVI* indeholder regler om ratifikation, ikrafttrædelse og virkningstidspunkt. De to lande skal ad diplomatisk vej underrette hinanden, når de nødvendige procedurer for protokollens ikrafttræden er gennemført. Det vil for Danmarks vedkommende sige, når Folketinget har vedtaget en lov om, at regeringen kan tiltræde protokollen, og loven er stadfæstet.

Protokollen træder i kraft på den sidste dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken den sidste underretning er modtaget, og protokollen finder anvendelse for skatteår og -perioder, der begynder, og skattepligtige begivenheder, der forekommer, på eller efter den 1. januar i det efterfølgende kalenderår.

Til § 2

Det foreslås, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Formålet med den foreslåede ikrafttrædelsesdato for loven er at sikre, at loven træder i kraft på det tidspunkt, hvor ændringsprotokollen træder i kraft.

Ifølge ændringsprotokollens artikel XVI træder ændringsprotokollen i kraft på den sidste dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken den sidste af de underretninger er

modtaget, i hvilken de respektive stater har givet hinanden skriftlig underretning om, at de nødvendige forfatningsmæssige formaliteter er afsluttet. Ændringsprotokollen finder anvendelse for skatteår og -perioder, der begynder, og skattepligtige begivenheder, der forekommer, på eller efter den 1. januar i det efterfølgende kalenderår.

Der vil blive udsendt en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af ændringsprotokollen med gengivelse af protokolteksten.

Til § 3

Eftersom spørgsmål om skatter hører under henholdsvis det færøske hjemmestyres og det grønlandske selvstyres kompetenceområde, gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.